

Beføstningen ved Anlægget vilde være 9,500 Kr., og den aarlige Udgift 900 Kr., medens Telegrafdirektøren efter et Overlag, bygget fra Erfaringen fra andre Steder, har ment, at den aarlige Indtægt kun vilde blive 200 Kr. Et Telegrafanlæg med et saa ugunstigt Forhold mellem Indtægt og Udgift har Ministeriet ikke troet at kunne gaa ind paa, og naar man har henvist til, at Gudhjem maasse kunde egne sig for en Redningsstation, anser jeg det dog for rigtigst at afvente Oprettelsen af en saadan Station, før man gaar ind paa at anlægge en Telegrafstation paa et Sted, hvor det af andre Grunde synes at være utilraadeligt. Med Hensyn til Indstilling Nr. 8, der angaar et Andragende fra 8 Grundeiere i Kolbing om Erstatning for den Skade, de formentlig have lidt ved Anlægget af Jernbanen, skal jeg bemærke, at det er jo en Sag, der har været Gjenstand for gjentagne Forhandlinger i denne Sal og for jævnlige Andragender til Indenrigsministeriet. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører har sagt, at Indenrigsministeriet anser denne Sag og maa anse den for afgjort ved Expropriationskommissionens Kjendelse i sin Tid. Naar man ikke senere har kunnet gaa ind paa Andragernes Begjæring om Nedsættelse af et Udvalg til at undersøge Forholdet, har det desuden ikke alene været af den Grund, at man ikke ansaa sig for fuldt berettiget dertil, efter at den endelige Afgjærelse var falden, men ogsaa fordi ingen af de Oplysninger man har indhentet om de virkelige, faktiske Forhold, har været af den Bestaafenhed, at der virkelig var Grund til at foretage en saadan Undersøgelse. De bestandig tilbagevendende Andragender i den Retning have imidlertid i det forløbne Aar foranlediget Ministeren til for om muligt at komme til en endelig og klar Erkendelse af disse Forhold at lade dem undersøge ved en Landinspektør. Det er fket med stor Omhyggelighed ved den paagjældende Mand, og der foreligger nu en Erklæring fra ham, der gaar ud paa, at der efter hans Skjøn i Følge de Undersøgelser, han har anstillet, ikke kan siges at være nogen som helst begrundet Anledning til de fremsjorte Klager og Bøværinger. Det er, som den ærede Ordfører sagde, en Bro, der skal formindste Båndløbet, saaledes at Terrainet, der ligger bagved denne Bro, lettere kan blive overstrømmet. Men denne Bro er efter det Oplyste ikke lidt videre i sit Båndflug end en tæt ovenfor ved det samme Båndløb liggende Bro, og den vil derfor ikke paa nogen Maade kunne faae nogen Indflydelse i den paaklagde Henseende. Naar der dernæst tales om, at det Terrain, hvorover Vandet tidligere kunde finde Afsløb, er formindsket ved Jernbandedæmningen, er det oplyst, at, medens det Terrain, hvortil Vandet nu, efter at Jernbandedæmningen er anlagt, ikke har nogen Udgang, udgjør omtrent 8—9 Ldr. Land — et Par Ldr. Land mere eller mindre gjør i Forhold til det Stykke Jord,

der er Tale om, ikke Noget til Sagen — saa er det Terrain, der nu staar tilbage, og hvorover Vandet frit kan finde Udsløb, flere Hundrede Ldr. Land. Det ses altsaa, at den Omstændighed, at Vandet ikke har Udgang til det ved Jernbanen afstaaerne Terrainestykke, ikke har nogen som helst Betydning. Som sagt, de Oplysninger, vi have modtaget, bestyrke fuldstændig, hvad der tidligere er fremkommet fra de forskjellige Autoriteter Side, at der i Virkeligheden ikke er nogen Grund til at antage, at der er paaført de paagjældende Lods-eiere en saadan Skade, som det synes, de formene at have lidt. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Anlæg af en saakaldt Baadehavn ved Hirtshals er Grunden, hvorfor dette Andragende ikke allerede i denne Session har ledet til noget for Sagen gunstigt Resultat, vel nærmest den, at Andragendet er fremkommet paa et saa sent Standpunkt, at der ikke er levet Tid til en virkelig Forhandling derom og til de Undersøgelser, som man anser det nødvendigt at tilveiebringe, foruden hvad der allerede er oplyst i Sagen. Jeg har allerede for det ærede Finantsudvalg udtalt, at jeg tillagde Sagen en ikke ringe Betydning, ikke blot fordi det paagjældende Anlæg havde en væsentlig Betydning for Fiskerne paa Kysten, men i særdeleshed fordi jeg ansaa det for magtpaaliggende, at man fik Leilighed til paa det Sted at gjøre Forsøg paa, hvorvidt man med de der tilstedeværende Materialier og Båndforhold kunde anlægge Bærter, der vare stærke nok til at modstaa Havets Indvirkning. Det er jo klart og erkjendt af Enhver, at en Havn ved den nordlige Del af Jyllands Bestykt vil have en overordentlig Betydning baade som Handelshavn og som Tilflugts-havn. Det er ligeledes bekjendt, at der har været foretaget omfattende Undersøgelser, og at der foreligger vidtløftige Forslag i saa Henseende, men inden man skrider til en nærmere Overveieelse af, hvor vidt det vil være rigtigst at anlægge en saadan Havn, har det den største Betydning, at man i Forveien har et praktisk Vidnesbyrd for, at man uden alt for stor Beføstning kan tilveiebringe den, og i denne Henseende tror jeg, det har sin store Betydning, om man gjennem et Forsøg paa dette Sted kunde faae konstateret, at man kunde bruge det der tilstedeværende rigelige Materiale under de gjvne Forhold paa en Maade, som vilde tilstede, at man der kunde anlægge en større Havn, som var af ganske anden Betydning end den heromhandlede, der ganske vist kun kunde tjene til Beskyttelse for Fiskerne under visse Omstændigheder. Jeg kan derfor sige, at jeg vil tage det under Overveieelse, og jeg antager, at Resultatet deraf vil blive, at jeg paa næste Finantslov vil gjøre Forslag om en Bevilgning i saa Henseende. Spørgsmaalet om Forslyttelse af Postexpeditionen fra Orsted til Allingaebro er gammelt og vil formodentlig vende tilbage, indtil det bliver afgjort paa anden Maade. Jeg vil heller ikke sige, at Spørgsmaalet ikke lader sig